

ПЪТЛЮ КУКУРИГА.

Петлю кукурига,
 А гласътъ му стига
 Задъ село, кждето
 Зеленѣй полето . . .
 — Ставайте, бре хора,
 Слънце грѣй на двора!
 Стѣгайте ралата,
 Чакатъ ви нивята!

Румени момитѣ
 Викатъ по чешмитѣ:
 — Вижете, вижете, време!
 Пакъ ще се сбереме
 Лудо да запѣемъ
 И да залюлѣемъ
 Весело хорото
 Горе задъ селото!

И. Стубель.

НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО.

Второ писмо отъ Юндола.

Мило Кате, получихъ ти писмото и хвалбитѣ. Сега азъ да ти се похваля: да знаешъ, че яздохъ на конь и никакъ не ме бѣше страхъ.

То и пѣша можеше да идемъ горе въ Куртово, ала чичото го боли кракъ и рече: „Онѣзи коне, дето смѣкватъ дѣски отъ Куртово, нали се връщатъ празни, да се качимъ на тѣхъ.“

Качихме се и все нагоре, нагоре. Пустиятъ му конь, знае де да стѣпва. Ужъ очитѣ му отстриани на лицето, а пѣкъ вижда всѣко рамъче подъ краката си. Като се